

De més trosos sense febre.
De més febre sense trosos.
Los drets individuals son
imprescriptibles, ilegals-
bles é inalienables. •
Legislar la Llibertat baix
pretext de garantir-la, es co-
metre attentat contra ella. •
La llibertat propiaca baix
ahont comensa la llibertat
ajena. Es licit, donchs, al
individu fer tot lo que no
perjudiqui á un altre. •
La resignació que predicen
las religions no es més que
la fórmula del engany ab
que's preté perpetuar la in-
justicia social en lo mon. •
Las religions son caizas
d'ahorros que viuben de la
estafa d'admetre capitales en
la terra, assegurant pagar
crecscuts interessos al col.

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL.

LA TRAMONTANA
defensa 'ls principis lli-
berals més avançats, sense
atenuants de cap mena. •
La TRAMONTANA es sub-
reliigiosa de totes las re-
ligions, porque totes son
igualmente dolentes y de-
pressives para la dignitat
y la inteligencia humanas. •
La TRAMONTANA en politica
defensa sempre al més ad-
vanzat contra 'l més reac-
cionari, y sosté la necessitat
d'una gran reforma social
que transformi 'l modo de
ser del productor, avuy
supeditat al capitalisme. •
La TRAMONTANA no está
afiliada á cap partit, servint
los interessos generals de la
llibertat sense compromisos
ni preocupacions de sectorí.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, 1 pesseta trimestre.— Extranjer, 2
Las suscripciones se pagan per adelantat

ADMINISTRACIÓ: carrer de Ponent, 1, 1.ª W: BARCELONA
Pels pagus s'admeten llibranças del Giro Mútuo, lletres de fàcil cobro
y sellos de 15 cèntims. No s'admeten llibranças especials de periòdichs

PREUS DE VENTA
Número solt, 5 cèntims.—Jo exemplars, 1 pta.
Surte á llum puntualment cada divendres

¡JA HA SORTIT! **ALMANACH DE LA TRAMONTANA** ¡JA HA SORTIT!

CALENDARI SOCIALISTA

verdadera exposició en serio y en broma, en vers y en prosa, de la **QÜESTIÓ SOCIAL** y defensa del bon sentit revolucio-
nari en tota la extensió de la paraula.
Cromos y magnífichs grabats per reputats artistas, traballs de literaris de tots menes escrits pel floret de la gent avançada y antillanuda.
PREU INCONCEBIBLE ¡¡UN RALII SE VEN PER TOT ARREÜ

Mostra d' alguns dibuixos que il·lustren tan important Almanach

LA MASONERIA A CASTELLÓ

En la Audiencia de Castelló s'ha vist una prova del inmens progrés realitzat a Espanya d'ensà de la revolució de Setembre.

Trencada per sempre la unitat religiosa, havia de predominar la llibertat de consciència per sobre del exclusivisme catòlic, y a la dominació teocràtica, qual època d'espioner coincidir amb la decadència més vergonyosa de nostra història, segueix naturalment una expansió del pensament que no pot deturar-se fins a la destrucció de tot dogma.

Pero la Iglesia estava mal acostumada: havia dominat ab despotisme absolut sobre pobles y reys, y no pot al present conformarse al caràcter d'entitat sense privilegis, encara que massa n'hi quedari, y per lo tant tracta de reanimar las viles passions dels ignorants contra tot lo que té tendències lliberals y progressives.

Per això, desde la enciclica pontificia fins a la predicà del rector de missa y olla, se ve atacant a una institució que per sa història és acreditat que es enemiga secular del clericalisme, y per consegüent una forsa liberal: aquesta institució es la Masoneria.

Entre 'ls impertinents atacs que la Masoneria ha sofert últimament, se distingeixen los d'un periòdic catòlic carlí de Castelló de la Plana, titulat La Verdad, que sense cap fonament, sense la més petita prova, gosà afirmar que 'sa Masoneria es una societat perversa que té serveis del punyal y del veneno, segons convé a sos depravats instints, y que 'l'assassinat de Garcia Vao havia sigut perpetrat per la Masoneria.

Per sort, entre 'ls varios centres masònics d'Espanya, se troba lo Gr. Orient Espanyol, important federació masònica que promet anular la veilla y anticuada Masoneria espanyola y formar una inmensa agrupació en la qual formen un respectable exercici lliberal y progressiu tots los masons espanyols. Al cap d'aquesta gran federació se troba 'l g. Morayts, que en la ocasió present ha seguit refrenar la calumnia catòlica demandant d'injuris y calumnia als enotans escriptors de La Verdad.

Lo judici oral se celebra lo dia 11 del corrent, en la Audiencia de Castelló, shant comparegueren lo capellà Verdaguier y l'aprent de idem Serrano, ocupant lo banquet destinat als acusats.

Los detalls del acte son interessants: primer per la tranquila y severa imparcialitat del tribunal, luego per lo repugnant fanatisme dels acusats, que han fet contra la religió més de lo que podrien fer un centenar de anticlericals, en qual tanc los ha ajudat lo famós Nocedal, y per últim per las conclusions de la port acusadora y 'l brillant discurs del advocat de la Masoneria.

La transcendència del acte fou reconeguda per l'avocat dels capellans ab aquestas paraulas.

El hecho de auto ex gravissimo, y más que grave trascendental, por la importancia que tiene ver en el banqui. lio de los acusados, y heridos así por la Masoneria, a los representantes de Jesucristo, puesto que el Sr. Balaguer no ha hecho más que afirmar lo que la Iglesia afirma, sostener lo que la Iglesia sostiene, condenar lo que la Iglesia condena.

Té rabó 'l advocat reaccionari y tradicionalista: no pot ser més grave 'l fet de que 's descendents de la Inquisició, aquell tribunal sanguinari que cremava cervells com única manera de perseguir lo pensament, passin per la humiliació de la impotència, arrastrant ab ells enllotada en la calumnia la mateixa religió que defensan.

Considerant aquest acte 'a veu una vindicació natural de la idea liberal, pero vindicació digna y noble, com convé a tot lo que s'inspira en la idea de justicia.

Los qui abusant d'un inmens y tenebrós poder tancaven en repugnants calabosos als lliberals, los martiritzaven ab arregio al refinament del art del sufiment, llessaven nota infamant sobre la família de la víctima, la despullavan de sos patrimonis y per últim la entregaven al bras secular pera que la cremés a la plassa pública en horrosos auto de fe, s'han vist perseguits, pero d'una manera noble y pública, ab la garantia d'un mecanisme legal que permet tota defensa y tota justificació.

Lo resultat ha sigut un triomf lliberal. Los acusats han quedat baix la nota de calumniadors, y si no ha recaygut sobre d'ells

una condemna ha sigut per una circumstancia legal secundaria, lo que per altra part tampoch entrava en los desitjos de la part acusadora, mentras la Masoneria ha quedat triumfant y satisfeta d'haver pogut posar la mà demunt de las inmundities clericals y haver posat merescudament la nota infamant de calumniador al clericalisme.

La sentència del tribunal declara absolts als acusats, pero declara també las costas d'ofici, després d'haver deixat que 'l dogma y la fe lluyats ab la rabó y la llibertat, donant al mon 'l espectacle de la estúpida brutalitat de la reacció y las generosas manifestacions de la idea liberal.

Continuó la Masoneria per aquest camí; que 'l Orient espanyol no deixi dormir 'l activitat de que ve donant mostrat desde sa constitució, y conti ab 'l apoyo de la opinió liberal espanyola, que sempre veurá ab gust y simpatía totas las victorias que alcansi sobre 'l clericalisme.

REVELACIONS D'UNA ÀNIMA

HISTORIETA

Purgatori dels Xucle-Flamias 16 de Novembre de 1890. Senyor director del periòdic La Tramontana.

Molt senyor meu: La administració de correus de aquest lloch, que està tan debilitada com lo gubern de 'n Cánovas, fa que quinze dies atrás se rebés la nova de que lo Síndic edecàstic celebrat a Barcelona, entre altres tonterias, havia proclamat la autonomia municipal dels morts, és: que d'any endavant, las oracions valdrían solamente per difunts de cada poble, dels que las reserriar; y valthiqui que calentes y en paternal consors, las ànimas de procedencia peipolenta, acordarem enviar una comisió al poble pera investigar la moma de parentres y demás oracions fúnebres que en benefici del rector se 'los dediciaran íntimament a nosaltres. Y fet al dit, sens pregar moment me poso en camí, arribant bastant fresquet a Papiol, sento burgit a la rectoria, hi penetro, y veig un Pagés ab més bona intenció que pelica, que parlava ab mossen Manel de un ofici ab música. Oia, varieg pensar entre mi que la una anaba bé pels meus representants. Quan se hagué explicat lo Pagés, ab gran sorpresa sento que contesta lo rector: «Conforme, pero ab la condició de que no vull que hi vinga lo secretari.» Lavoros varieg saber que lo Pagés era alcalde de Papiol y que 'l ofici era d'arrach del Ajuntament. Lo bon Pagés, confós, se retirá d'ibant que 'a pareria als seus companys de Municipi.

Giro grupas, y tot seguit penetro en la estancia de una sala de segreteria pera desparar la incògnita, y vinch en coneixement de que 'l secretari del Ajuntament de Papiol es lliberal, que, cumpliat las lleys vigents, contraigó matrimoni civiltment 'l any 27 de Barcelona, y que habitava en aquella època en la parroquia de Sesthem, destinada a principal de un batalló de milicia; que dit secretari, veyent la seva dona y prole seguitzen bons y frescos, opina que no deu fer lo carmentolats de casarse dos vegades, ni menos humillarse devant de cap home ab faldillas; que a consecuencia de lo dit no fa molt temps que portá a batejar una criatura obligat per las exigencias dels que, desconocent 'l article 14 de la Constitució del Estat, tal volta haguéren quitat lo destino, privantli ínculcament de aquell nostre pa de cada dia que invocan ab més hipocresia que fé. No 's deixá esperar lo rector per produhir un escàndol a consecuencia d'aquell acte: ab la mansuetud cristiana que tant lo caracterisa, privá al recient batejat del soroll de las campanas, de modo, que acabar de absoldir del pecat venial y castigarlo per un pecat que no havia comés, siqu'obra d'un moment, produhir ab això un bum-bum entre 'ls bons d'aquell remat, que havia servit a duplicar de la honestat del dit funcionario y sa digna reposa.

Ab tans bona antecedents, varieg volguer seguir lo fil, y veyent lo vespre seguit llum a la casa de la vila, cap allá anem.

Efectivament; trobo 'l Ajuntament recant tractant del assumpto, lo qual resolgué ab dignitat: que allá shont anava la Corporació podia y devia anar son secretari, puig que may se ha negat a las iglesias la entrada dels que viuen amistanats y molt menys des quitasen ni deshonoreasen als que han contractat matrimoni segons llei. Acordant que l'endemá una comisió veia al intransegant secretari y li fes veure que de sostenir se intolerant imposició perdria bons y esquelias, so es, ofici y amicitias ofidias.

Lo dia següent sens peresa esperavé jo 'l altercat entre las entitats ofidias de la localitat, presentat ab tant molt carta, com lo conflicte entre lo Gubero y la Junta central del Cens. Pero amigo, la realitat va superar ab molt mas fundadas esperanzas. ¡Quin desmanament, sílla meus! Qui no ha vist may un capellá ab sintomas hiperbòlics com mossen Manel, no ha vist res. Si arriban a presenciarnos los del lla escorredor de Barcelona, me 'l fican al carreró dels gosons y 'l portan al Dr. Ferrán pera fer experimentos. Calculin si cataria com un dimoni

lo sant home, que tingué la barra de injuriar al Ajuntament dibentli que no tenia vergonya de tenir amplect a un home com lo secretari, que fins estava suscrit al diari de Madrid titolat La Justicia, fent mil escarfeills del estat conjugal de dit funcionario.

Y pensar que si no fos aquesta tolerancia religiosa los frares y jesuitas no correrían tan descaradamente pels pobles de Espanya com corps famolenchs de baba viperina!

Y pensar que, segons diuen males llengüas, qui tals escarfeills fa va acceptar ¡metjes de festa de las concubinas d'un acudalista!

No paguem resistir més tanta degradació y despotisme, varieg tornarmen ab los meus, convenent de que era preferible 'l purgatori suposat, que 'l viure ab la dominació d'una religiose tan desposat y injusto, lo qual contribuiria al resultat d'un infern en vius.

Sabedell 17 Novembre de 1890.

Amich Director: He passat un fet en aquesta ciutat que mereix anar al públic. En la Cooperativa Sabadellense hi havia un socio que tenie cert deute al café de dita societat, deute que no pagava, segons deya, per estar sense feyna d'ansà de la buelga de solidaritat de Manresa per haver secundat aquí los esforços dels que velien pligar, y a consecuencia del qual li notificó la Comisió d'el café, que vintirin no hagués pagat lo deute no se 'li serviria beguda. Mes volthiqui que un altre socio, amich del primer, convidó un dia a beure vi ranci y un altre a pendre café al suspés, pagant 'l amich, y de això la comisió del café ne pagué un desacato a sa autoritat. ¡No li sembla, amich Director, altament ridícul, en primer lloch que 'a preici d'esser servit un socio per deute, no pagant lo atressat, sino que la natural fora no servirli no pagant lo que demanda al present, y més ridícul encare veig lo mot desacato per 'l acte de convidar un amich a un altre amich? Donchs per aquesta furesa s'ha reunit lo Jurat, y ha imposat una multa de 10 rals per herba als dos amichs, acordant aquest sociu una Junta general per 45 votos contra 22 y haventhi més de 50 abstinents.

Reprohe aquest fet perque resulta un acte d'intolerancia, que may convenen en corporacions que, com la Cooperativa Sabadellense, es formada en sa totalitat per obrers y gent que 's dia avenada.

Un treballer en discordia.

Palafrugell 18 Novembre de 1890.

Endiablats Director: Salut y fora capsignany, dich capellans. Los socios del Centre carolínic d'aquesta lliberal vila, calsheren en la hermita coneguda per Sant Sebastián los dies de son jefe lo Rey de las Híngeras, ab un bon fet d'arrogancia, heridant per la preponderancia de son jefe, deixant després de dita hermita, alguns ab las orellas calientes, a la vila, y proberen de fer serdanas, a las quals no hi assistí cap persona, tinguent ells mateixos de fragorias y menjaríetas. Lo que crida la atenció del públic fou que alguns dels socis de dit Centre portaven, per compte de gorra, la divisa d'incendiari y assaul, ó sia la bomba.

Espero que sia un puetu en son apreciat periòdic pera que pugan enterarwen los ampurdanesos.

MATA CAPSIGNANY.

PANORAMA UNIVERSAL

FUNCIÓN PRIMERA (1)

[Tran... taran... tan... tan... tan! Senyors: vagin venint a veure 'l Gran Panorama que ha obtingut inmensa fama desde Londres a Pekín, desde Estambul a Astracant; tot novint escenas noves veurán [Tran... taran... tan... tan... tranal que pensu la agraderán, no 'a hi deliquen los diners, neyoras y caballers, ja que tan bona función no veurán en altre part. —¡Ap... ay, ay! t'eló, que 'a fa t'eló!

Aquí tenen un passagiu, una Kambla mox ben dit, ¡quin moviment! ¡quin burgili! ¡no es vristat que la mareja! Desde 'l mercat ¡de auellet al monument de Colón, es una continua font de joves, nines y vells. Aquí 'a veuhen elegants que 'a donen molta importancia, sent cilepans sense sustancia ó be jugadors de mans. ¡Faldas que bucanen per, caracoles que escoran. ¡Eas, obrera que 'a mooren de gane y escriptors per lo mateix; gaudula, maldadura d'ofici, ¡pírrupay nat (2), sorrota,

(1) D' un tanc no tant ómnibus alguna funció hi es que 'a té agrada de la ópera. (2) Lo nom de pírrupay no veu ésser alçat als còmics y heridants.

legistas, comandadors
y gent esclava del vicí,
¡quin boicic!
¡quin desiet y animació!
N'hi ha un fart.
—Ara noy, altre teló,
que s'ha farr.

Senyoret, aquí veurán
una casa, interiorment,
que té un saló molt decent,
y'n diuen La Casa gran;
mirin ho per tot arreu,
no s'ha deixin ni una cadira,
que encara que 7 que més mira
solen dir que menys hi veu,
no es vritat,
si 7 que mira es aviatet.
Examinis aquí els dos
fulons del ventre gros
y galtes de pa de ral,
l'un de segües es concejal,
l'altre un comerciant d'arròs,
de baix en baix enrahonan,
ja comench lo que pot ad,
com lo temps d'eleccions ve
y molts a l'arròs s'abonan
deu ferne una compra en gran
¡Tantarantan... tan... trant...
per emplar bon bé 7 sarro
dels llanets que 7 venarán...
—Noy... cambia de teló,
¡au, volant!

Aquí se presento un jardí
que dona guig de mirar,
qualquiera hi pot entrar
pero ni una flor culti...
dels ciutadans propietat,
obligat,
està 7 qui ciutadà siga
de privar que algun musell
vinga a trosejar una col,
per enquistar una lla.
Pero, ¡ay! ¡qui ho privaria!
ni Argos que tanta utilitena
fora bon guarda del Parc,
dirros Parques jo volia
pero 7 conomant me embarca
¡quont se sab que al pic del dia
prenen vol cap Valtorras
gerres, estatus y flors!
si senyors,
d'un modo tant sorprendent
que no ho veu ni un ser vivent,
ho fan per mudi del art
màgic de l'elidit...
—¡Cambia noy de teló
que s'ha farr!

Aquí hi ha la vista del port (1).
¡Recaram que s'ha comiat d'ort
¡quin burgú, quin virenal!
¡quin comers! ¡quina riquesa!
moviment per tot arreu,
aquí s'parla, s'cria, s'veu...
mariners, carrabiners,
corredors y carreters;
senyors de mitja lliura
aquí s'donan també cita
a sota d'algun payrol
perque no la socarrí 7 noi,
de tant que veuben posse
cas no m'entenen re,
més sí m'escolta a mi
moltes coses podré di,
aquell carro carregat
qu'ara passa ab ordi ó blat,
no s'pensa que pagui dret,
que sí se sembla qu'ho ha fet
la rabó es que passen furt
per pugner sortir del port.
¡No veuben aquell senyó
que a la gorra du un galó
y sembla que tot ho mana!
es un vire de aduana.
¡Vire! y de totas maneres
s'ha tingut de posse utileras,
aixó es una negoció,
qui de la vista está lo
no necessita portar
vidres per pugner mirar;
mirin, mirin com regira
aquella caixa y la maneta,
y de un altre sí coned,
sense mirarla ha donat fe;
qui ho ha entés, qui no ho ha entés
toth han de menja y... avant...
ja s'acaba la funció.
—¡apo noy, baixa teló!
sins a la setmanes entrant!

José M. Coboletta.

(1) Com podem veure en el apartat a cap de tota la pàgina, tant barceloní com catalanista com parades. Lo porta no té que ser maliciós de la cosa, com tampoc un vire de cap d'administració.

Ja ha tornat a sas llars lo Sr. Sagasta, y ja se
sa estada a Barcelona apenas si n' queda més
memoria que la dels matxos de dues potes que
tiranen del seu carro.

Lo grrraaan discurs polítich que feu en lo

teatro de Novetats, després d'atiparse ab sos
correligionaris que tant nos han atipat desde 7
poder com ara en la oposició, resultà un tira y
arrossa d'aquells que no diuen ni cap idea
com a res, molt propi de qui no té cap idea
que exposar ni més destij que satisfher que tornar
a enfilar-se prompte al ministeri.

Quatre llochs comuns en la qüestió política
y molt tocar l' *Ajarta pobres* (a) Himne de Rie-
go, un continuat balanci d'oportunisme en la
qüestió arancelaria, y un xi, y no, y qué se jo
en la qüestió social, no atrevint a res radical
dintre l'esperit monàrquic ni gosant a pre-
sentarse reaccionari tal com es, aixó fou tot.

En una paraula: no fa més que explotar la
impopularitat dels conservadors que es un
gust, buscant fer passar per simpatis als libe-
rals lo que no es més que odi a sos companys
de dinastime antagonistes de ministeri.

Y aixó es tot, y dir altre cosa es tirar també,
si no material moralment, del cotxe d'en Sa-
gasta com los matxos de marras.

Lo dissapte de la setmana passada va reunir-se
la Junta de somatens de Catalunya, y va acor-
dar per unanimitat demanar al Govern una
recompensa pels individus del somaten de
Sant Joan de Vilatorrada, recomanant sa con-
ducta com a modeló durant las huelgas, y re-
partirlos ademés algunas armas com a premi.

¡Qué ha fet lo somaten de Sant Joan de Vi-
latorrada pera mereixe tals distincions de sos
superiors! Ja ho recordaran nostres llegidors.
Cometeren la salvajada de fer foc contra un
grupo numerós d'indensas donas, que en
los darrers aconteixements de Manresa anavan
a demanar als treballadors d'una fàbrica que
secundessin la huelga general d'aquella ciutat.

Donchs be, si a un acte de salvatisme com
aquell que la opinió pública condemnà ab rara
unanimitat responen los burgesos de la Junta
de Somatens proposant exageradas recompen-
sas pels seus gossos de Vilatorrada y recomen-
nant tant odiosa y bárbara conducta a tots los
somatens en las qüestions de huelgas, ¡qué toca
fer als treballadors de totas las localitats fabricis!
Donchs previndres contra aquests gossos de
senyors y procurar donarlos la bola de son des-
precci ó tirarlos lo llas y cap al carretó de las
representas llaits gen.

Los burgesos tractan de fer dels somatens
una especie de Mossos de la Esquadra dels
d'abans del 68, que s'conquistin l'odi dels
poble per sa conducta en las huelgas com aquestos
se 7 conquistaren per sas persecucions políti-
cas.

Afortunadament los temps han cambiat, y
per més insensatas recompensas que 7 propo-
sitió pels salvajes de Vilatorrada, lo resto de
somatens ahont no domini lo capelló 7 fabricant
no valdrán seguir tan desatentada con-
ducta.

Los estudiants de Madrid han donat altre mal
de ventre als conservadors, promovent lo dimecres
d'aquesta setmana ruidosas manifestacions
d'antipatia als homes de las conservas, en pro-
testa dels atropells que en igual dia (19 de No-
vembre) del any 1884 cometeren en aquella
Universitat los politsons y demés canalla de
baixa estofa autoritaria, sent ministre de la Go-
bernación en Romero Robledo y gobernador de
Madrid l'actual ministre de Gracia y Justicia
Sr. Villaverde.

Las xuladas del dimecres foren espantosas
devant de la casa d'en Cánovas, del ministeri
de Gracia y Justicia, del Cassino Conservador
y de tots los homes y colectivitats d'aquest
país que trobavan al pas.

Es notable y consoladora la unanimitat ab
que per tot arreu se manifesta la repugnancia y
l'odi a las idees reaccionarias.

Y tot just ara que en Cánovas s'anava libe-
ralisant a pas de tortuga!

En Martínez Campos va arribar a Madrid ab
pocas horas de diferencia d'en Sagasta, y a pe-
sar d'anarhi carregat ab los llorers de la gue-
rra de Calat l'anaren a rebre no més que una
dotzeneta d'amichs y castí fou un miracle que
s'escapés de rebre una ovació popular de las
que 7 propinan a son protegit lo jefe dels con-
servador.

¡Pobre sublevat de Sagasta!

La berrabassada d'haver fet esquentat als
conservadors pera ferlos escalar lo ministeri,

lo fa tan simpatic al poble com son compinze
Cánovas.

¡Com se mustiga la gloria conquistada sota
dels garrofers de Sagunto!

També a Madrid, pera seguir la moda, han
fet una entusiasta rebuda a Sagasta.

Mes precisa fer constar que no hi ha hagut
matxos de dues potes.

La mortxiganga del entusiasme a tant lo ren-
gle ja ha entrat en decadencia.

Y aixó que a Madrid casi tot son sangoneras
que xucian de la mamella del poder!

Torna a remenarse y fer que fa la Junta Cen-
tral del Gen.

Pero senyors (quan nos voi tornar lo ral)
¡No ho veu que no volém més comedia!

Un Condemnat de Manlleu nos conta un far-
sell de coses, cosetas y cosassas que passen en
la fàbrica de teixits propietat del jute de la
mateixa vila, ahont hi ha un majordom que es
capís d'ensedar a sothom y no treuren la aygua
clara ningú, en materia d'expreme such als
traballadors.

Pero si aixó de ver pessims burgesos y ma-
jordoms es ja tan vell!

Lo próxim diumenge 23 del corrent, a las 3
de la tarda, la societat laica *Gutenberg*, insta-
lada en lo carrer del Consell de Cent, 435, bai-
sos, celebrará la primera d'una serie de Con-
ferencias públicas precedidas d'un simulacre
d'exámens donat per los alumnos de sos cole-
gias.

En dit acte hi pendrán part varios oradors.

Per miléssima y no sé quantes vegadas torna
a anunciarse la vinguda a Barcelona del senyor
Salmerón y altres personatges que forman lo
anomenat Centre Republica.

¡No tornaré a resultar pifia aquesta vegada
la vinguda!

Donchs vagin venint personatges polítichs,
que quants més serán més riurém.

¡Si haurán pres a Barcelona per Xauxa!

Aquella junta, comissió ó quadrilla de com-
pares de la política que porta 7 títol de *Refor-
mas Socials* y que 7s treballadors dihem que
may fa res, consti que ara ja treballa.

Després d'un parell d'anys de pensarhi,
acaba de decidir... que s'preguni als centres
obrers que opinan sobre la qüestió de las vuyt
horas com a jornada màxima de treball.

¡Voleu tocarlos la gracia de Deu, senyors de
la comissió!

La resposta a tan ignocents pregunta espe-
rin donarls los obrers pel próxim 1.º de Maig,
pero d'un modo categóric...

Y contudent y persuasiu.

Nos diuen de Puigreig que 7 sereno de la
colonia Pons, més que vigilant contra malfactors,
resulta un espia dels obrers y atropellat dels
defensors dels drets del poble, fins al ex-
trem de que 7 dissapte passat atropelló als que
anavan a un café ahont se recaudan fondos pera
auxillar a las victimas dels fabricants y dels di-
rectors vaporosos.

Guardin bona memoria d'aquestos fets tots los
traballadors de Puigreig, que ja vindrá dia que
podrán saldar comptos.

Diuen que 7 discurs d'en Sagasta fet a Bar-
celona no ha satisfet a ningú.

¡Alto aquí! ¡No son res Cánovas y 7 discurs-
satre!

Donchs mentres agradi a n'ells dos ja s'ha
complert lo programa.

Ab molta alegría havém rebut un ofici que
diu aixís, copiat al peu de la lletra:

SEIJO: PARTIDO SOCIALISTA OBRERO.—COMITÉ LOCAL
DE BARCELONA.

Senyor Director de La Tramontana.
Havent llegit en lo setmanari de sa direcció un apellot,
copia de *La Tramontana*, corresponent al dimecres 19
del corrent, en lo que s'ha referéncia a la entrevista que
una delegació del partit obrer y de representants de las
Tres Clases de Vapor havian tingut, entre altres ex-
ministras, ab lo senyor Sagasta, la Agrupació Socialista
Barcelonesa del partit obrer, y en son nom lo comitè, fa
públic que cap dels individus de la dita agrupació ha

